

CENTENARUL MARII UNIRI: CUM NE PREGĂTIM DE EL?

*Valeriu DULGHERU, prof.univ.dr.hab
Universitatea Tehnică a Moldovei*

Prof. V. Mândăcanu: în dialog cu prof. V. Dulgheru

V.M. Stimate domnule prof. V. Dulgheru, cer ajutorul Dumneavoastră în înțelegerea mai profundă, mai corectă a situațiilor socio-politice din Republica Moldova, care devin tot mai complicate, mai îngrijorătoare privind:

- Activizarea la maxim a forțelor de stânga în frunte cu Dodon ș.a. care nu ascund ajutorul Kremlinului și interesul readucerii Basarabiei în lagărul rusesc novorus;

- Pasivitatea la maxim a forțelor de dreapta prounioniste (PL, PLR, PNL, Dreapta) care nu dau nici un semn de îngrijorare de lipsa unității cu toate că suntem amenințați de federalizare, reorientare spre Rusia, de pierderea lucrurilor pentru care am luptat apr.30 de ani (limbă, istorie);

- De ce stânga este îngrijorată de creșterea forțelor proeuropene prounioniste, iar dreapta așteaptă. Ce așteaptă?

V.D. După pierderea alegerilor prezidențiale (mai corect după victoria care ne-a fost furată, a fost ratată într-un mod prostesc!) și instalarea lui Dodon în fotoliul prezidențial (atât de jinduit de el!) situația social politică a devenit deosebit de îngrijorătoare. Conform declarațiilor dodoniștilor doar într-o săptămână Dodon a făcut atât cât președintele Timofte pe tot parcursul mandatului. Într-adevăr, doar într-o săptămână a făcut atâtea prostii încât ar trebui să ne pună pe gânduri: câte va reuși să dreagă pe parcursul întregului mandat de cinci ani. Până unde va ajunge acest Dodon? Până unde i se va permite să se rățoiască?

Spre deosebire de cele de dreapta forțele de stânga au știut să se unească (în mare parte) în recente alegeri prezidențiale și acum se bucură de rezultatul obținut. Ei sunt siguri că președintele lor (așa î-l dezmiardă) va rezolva toate promisiunile declarate în alegeri. Iar Dodon, ca un adevărat pionier (întotdeauna gata!) s-a și apucat de realizarea lor chiar din prima zi, de parcă înainte nu ar mai fi 1727 de zile. Desigur, nu s-a apucat de problemele, pe care nu le poate rezolva, nu dorește să le rezolve (este vorba de criza economică și întoarcerea Miliardului. A scrie o fițuică și a o transmite parlamentului nu înseamnă nimic). A schimbat termenul de limbă română cu termenul stalinist de limbă moldovenească (și asta doar pe situl președinției, dar a dat răsunset). A scos steagul Uniunii Europene de pe clădirea Președinției semn că una din puteri în stat nu mai este europeană (ar trebui probabil să

pună steagul Rusiei că acesta este schimbul). Le-a promis alegătorilor săi că va soluționa problema transnistreană. Iată că a avut deja (așa cum ia ordonat Putin prin Rogozin) o întâlnire cu președintele (nu cu așa zisul președinte) Krasnoselskij.

Pe parcursul întregii campanii preelectorale și electorale Dodon a bravat cu apropierea sa de Rusia, de Putin (vă mai amintiți de puzderia de megabanere cu cei trei (Putin Dodon și Greceanii) la masa trădării). Nu a ascuns faptul de unde îi vin banii în campania electorală (dar sumele venite din Rusia au fost foarte mari. Acest lucru l-a menționat și unul dintre fondatorii PSRM, fostul lui coleg de partid V. Krilov, nemaivorbind de diverse investigații jurnalistice). Dar justiția moldovenească este oarbă și surdă când vorba vine de Plahotniuc, Dodon ș.a. Nu în zadar Dodon, ca un adevărat fanariot, a dorit cu tot dinadinsul ca la investirea lui să fie și Putin prin emisarul său Rogozin. Ia dat planurile peste cap ceața care a întârziat aterizarea lui Rogozin. Dar atât de mare a fost dorința că întâlnirea celor doi a avut loc în aceeași zi (noapte!) pe la miezul nopții (ultimul timp marea politică pe malul Bâcului se face pe la miezul nopții!). Ce au discutat ne putem doar imagina. Totuși, unele informații au apărut în presă și a făcut acest lucru chiar presa aservită lui. Din marea dorința de a prezenta marile succese realizate doar într-o săptămână (într-adevăr se spune că *„Pasărea pre limba ei piere!”*) dintr-o emisiune de la AccentTV Rogozin ne informează: *„Am discutat despre refacerea comerțului cu Rusia, despre problema transnistreană. Președintele nou ales! Al Transnistriei formează guvernul, după ce se va întâlni cu președintele Dodon (ca doi ditamai președinți de țări de la egal la egal – n.n.!) și vor discuta problemele economice cu care se confruntă Transnistria”*. Dar ea se confruntă cu mari probleme economice legate de reducerea substanțială a injecțiilor rusești (din cauza crizei economice și apariției unui alt mâncău – Crimeea). Observați, Rusia dorește cu mâinile lui Dodon să pună pe umerii noștri problemele economice ale Transnistriei împreună cu datoriile ei Rusiei de peste 5 mlrd dolari (miliardul furat devine un fleac!). Pe lângă rezolvarea problemelor economice ale Transnistriei întâlnirea recentă a lui Dodon cu Krasnoselskij este un pas spre federalizarea Republicii și un alt pas spre Novorosia lui Putin aflată actualmente la fază de construcție.

Referitor la pasivitatea forțelor de dreapta, într-adevăr este alarmantă. *„Casa arde iar baba se pieptănă”*, baba fiind ramolita noastră dreaptă. Fiecare lideraș de dreapta stă în foșorul său de fildeș și se complăce cu imaginea sa (falsă!) de mare (unic!) unionist. Ei și ce dacă electoratul îi apreciază atât de prost în alegeri în schimb ei strigă cel mai tare despre Unire. A avut dreptate pionierul Batrâncea când ia reproșat lui M. Ghimpu *„Voi mai tăceți! Sunteți mai puțin de 2%”*. Iar Dodon a făcut și va mai face nestingherit tot soiul de prostii. Totul e înainte.

Cu toate acestea Dodon e deranjat de creșterea procentuală a unioniștilor. Nu în zadar unul din scopurile de bază al lui este „lichidarea unionismului” ca curent (poate și a unioniștilor!). El cunoaște forța reală a unioniștilor (a simțit-o chiar în recente alegeri!) în pofida faptului că la moment este ca o turmă fără cioban. Îl deranjează faptul că această turmă și-ar putea găsi un cioban și atunci va fi o problemă (pentru el!). De aceea va folosi toate mijloacele pentru a nu admite coalizarea dreptei. Iar dreapta așteaptă. Ce așteaptă? Poate ca niște mioare așteaptă când vor fi pregătite bou-vagoanele pentru a fi duși în Siberia? Este o așteptare sinucigașă. Eu cred că turma, adică noi cei mulți (nu cei câțiva liderași care se complac cu situația lor), ar trebui să punem umărul la reclădirea acestei drepte atât de fărâmițate.

V.M. *Din câte știi, înțeleg și e posibil de explicat blocul politic de dreapta (PL, PNL, PLR, Dreapta) nu se vor uni. Liderii acestor partide nu dau semne de așa ceva. Ce posibilități există în consolidarea acestui bloc de centru- dreapta? Aici sunt germenii rațiunii, unității. Pot fi ei treziți?*

V.D. Spuneam anterior și mă repet acum într-un stil leninist: „Dacă vârfurile nu doresc atunci cei de jos ar trebui să facă acest lucru”. Pentru orice om treaz la minte este clar că fărâmițarea este un lucru prost. Această slăbiciune a fost folosită de dușmanii Neamului pe parcurs de milenii. Numai uniți am putea pune ursul cu botul pe labe. Chiar să nu-i deranjeze pe acești lideri înfumurați faptul că niște nulități își șterg ciubotele moscălești de ei (dar și de noi, unioniștii)? Contraproductivă pentru Dreapta a fost fărâmițarea de până acum a PL-ului (PLR, Dreapta, acum și fracțiunea Șalaru. Unii analiști politici vorbesc despre un nou partid politic Șalaru. Cea mai bună soluție ar fi implicarea majoră în reclădirea acestui partid unificator de dreapta). Toate acestea s-au făcut din cauza lipsei unei democrații veritabile în interiorul partidelor. Cred totuși în rațiunea dacă nu a liderilor cel puțin a celor din nivelurile doi din aceste partide. Marea problemă a dreptei este identificarea unui lider (unui singur lider) acceptat de toți, dar el trebuie identificat, în caz contrar nu există nicio șansă de a stăvili revanșa dodonist-plahotniucist- putinistă.

V.M. *Privind situația în ansamblu pericolul care ne paște în condițiile întârzierii cu mobilizarea tuturor forțelor proeuropene, prounioniste ne va aduce la întârziere și înfrângere totală în alegerile din a. 2018 cât și marele pericol care deja, cel puțin teoretic, verbal a răsunat: Plahotniuc se declară să unească forțele prounioniste pentru a rezolva problema majoră a Re-unirii. Ce ne rămâne să facem de urgență? Poate trecem la organizarea neîntârziată a Marii Adunări Naționale și proclamarea unirii tuturor forțelor proeuropene unioniste. Cât e de posibil acest lucru? Ce rol poate juca Sfatul Țării, forțele unioniste din Țară și Basarabia?*

V.D. Întârzierea unificării forțelor proeuropene, unioniste va fi fatală

pentru noi. Să nu repetăm situația din alegerile recente prezidențiale. Dacă unicul lider de dreapta ar fi fost identificat cel puțin din vară sunt sigur că rezultatele ar fi fost altele. Electoratul a demonstrat că se poate mobiliza și foarte rapid (aceasta îl deranjează pe Dodon, Plahotniuc, pe stăpânul lor Putin). Din păcate vârfurile nu au fost pe potriva mulțimii. Aici e problema. Susținerea doar declarată și făcută în ultimul moment când se mai putea drege foarte puțin nu a contribuit cu nimic la rezultatul Maiei Sandu. Până la alegeri, unde stânga dorește să cucerească și ultima baricadă, a rămas puțin. În cel mai bun caz ceva mai puțin de doi ani. În cel mai rău caz (pentru a ne prinde nepregătiți (ca și în alegerile recente prezidențiale!)) pot fi demarate oricând alegeri anticipate, dorite atât de Dodon cât și de Plahotniuc. Dodon le-ar dori chiar acum, fiind pe cal alb prezidențial. Timpul după cum se știe erodează și lucrează împotriva lui. Plahotniuc continuă reclădirea megapartidului său de orientare social-democrată și este aproape de finalizare, având scopul preluării complete a puterii și eliminării liberalilor de la putere (dar așa dispersați nu au nicio șansă să accedă în parlament!). Acum să ne așteptăm la un prim pas spre acest scop: așa numita reorganizare a guvernului și instalarea lui Plahotniuc în funcția de prim ministru. Un alt pas al lui Plahotniuc va fi schimbarea sistemului electoral existent în unul mixt sau uninominal. Iar aceasta este totul. Plahotniuc a fost în stare să-i cumpere pe cei 14 transfugi comuniști (să ne amintim de confesiunea comunistei de la Soroca E. Bodnarenco), pe alți șapte liberal-democrați și să fim siguri, folosind banul și cnutul (mă refer la aparatul administrativ și dosariadă), să fim siguri că îi va cumpăra, șantaja și pe cei care vor fi aleși uninominal.

Faptul că unii încearcă să promoveze ideea că Plahotniuc ar fi în stare să facă Re-unirea eu le-aș da dreptate. Da, Plahotniuc, cu întreaga sa influență pe care o are, cu întreaga sa putere pe care o deține în acest stat capturat, ar fi în stare să facă Re-unirea. Dacă ar dori, dar el nu va dori acest lucru niciodată!. Este un simț natural al autoconservării. Într-un stat cu o justiție bine pusă la punct nu are nicio șansă să scape de închisoare, având atâtea păcate. Mai degrabă ar prefera orientarea estică unde sub acest aspect nu-l paște nici un pericol. Exemple avem destule: Ianukovîci, Karamalak, chiar și Usatîi declarat acum în urmărire internațională ș.a. Ar mai putea fi crezut dacă demonstra acest lucru în recente alegeri prezidențiale. Pentru toată lumea era clar că dacă Plahotniuc ar fi dorit Maia Sandu ar fi fost astăzi președinte (nu acest impostor îngâmfat în penel!). La înspăimântat perspectiva pe care i-o descria Maia Sandu prin desemnarea unui procuror general din afară.

Referitor la unirea tuturor forțelor proeuropene unionist, după cum ați menționat este greu de făcut unirea doar a tuturor forțelor de dreapta dar mite

și a celor de centru-dreapta. Nu sunt sigur și de oportunitatea realizării unei astfel de construcții prea amorse. Mult mai bine ar fi existența a două partide proeuropene prounioniste: unul de dreapta și altul de centru-dreapta cu o condiție obligatorie de colaborare nu de concurență, război cum a fost până acum. Pe centru – dreapta problema pare să fie mai lejeră. Există deja un lider unanim recunoscut de cel puțin 50% din electorat. Urmează ca ceilalți lideri ai partidelor de centru-dreapta (PLDM, PPEM, PPDA, PDA) să ia în considerație voința poporului, să se pătrundă de gravitatea situației, de faptul că ascensiunea prea rapidă a lui Dodon trebuie stăvilită și să purceadă la crearea unui partid puternic de centru-dreapta, numai fără un Filat.

Cel mai mult avem de lucru pe segmentul de dreapta. Aici trebuie aruncate toate forțele disponibile pentru crearea unui pol (partid) de dreapta puternic. În această acțiune este necesară atragerea tuturor forțelor unioniste atât de răzlețite. Pentru realizarea acestui scop măreț, care este și o condiție indispensabilă pentru realizarea visului de Re-unire în a. 2018, este strict necesar ca liderii tuturor partidelor (sau mai bine să delegheze reprezentanți din nivelul doi), organizațiilor social-politice, organizațiilor de tineret unioniste, Sfatul Țării 2, dar și stimații noștri ambasador basarabeni în parlamentul și Senatul României dnii C. Codreanu și I. Hadârcă, să purceadă imediat la constituirea unei mese rotunde pentru organizarea unei Mari Adunări Naționale și ulterior convocarea unui mare congres unificator. Acesta ar putea avea loc chiar în ziua de 27 martie 2017, la un an de la marele eveniment din 2018. Crearea partidului unificat de dreapta ar fi o șansă reală pentru unionism în alegerile din 2018.